यीत् यच् यपः। चचायः इचयो । उदित् चित्रितः ज्ता । चितिः चतः। चयः । नानत्वमतेऽपि कृपं तुल्यस् विचि चन् इति भेदः।

द्या पु॰ चयोति द खं चय-अय । १ उत्सके २ सुद्ध तीलक कालस्य दादयांग्रे स्निंग्त्तला इपे कारांगभेदे अपरः श्रवस्त सङ्ग्रें दीपिश भ्रवस्तुचरवर्गे वाजिङ्सा समेतैः खणास्यमधीयां सत् इ केन्द्र स्थितेषु " नाडी इया ताने असुक्तं रूपे कालांगे सि॰ यि॰ तहान्यं १७८८ एट दर्शितम्। प्निमेषिक्रयाविक्यकानस्य चतुर्घभागे शब्द्वि ताद्यार्थी भप्रायेण "चणादिः खादुपाधितः" भाषा व्याव स्नावलीवाकां तच्च कालप्रव्हे १६८५ ए॰ दिशितम्। इनिकीपारिस्थती अमरः अधनसरे दमध्ये थराधींनतायां हेर्मंचना तत्र उत्सदकालभेट्योः "क्रणं क्रयोत्किप्रगजेन्द्रक्षत्तिना" माधः । छत्सवे "गार्च-स्यमुक्तितं त्वेकं स्टूह्स चणमाचरेत्' उ०त म्ब्रापु । "चणमृतस्यस्" ७०त०रघु । कालांशे "क स मां चणिम-वसी हृदः" "स्थिता: चयं पच्चमु तादिनाधरां भे कुमा। द्भवसरे 'स्थानं नास्ति चणोनास्ति नान्ति पार्थिशता नरः। तेन नारइ! नारीकां सतीत्वसुवकायते" ''दोयते स प्रयितः गयनोये न समः स्वयद्याऽपि यप्रधाः" माधः । छात्र खायद्यापि न खाणो दत्तर्ति उत्सवाधित्वेन विरोधस्य कालविशेयाधित्वेन परिचारात् विरोधाभासः। ''नीता रालिः चणदय मया सार्व-मिकारतैर्या' मेषः

च्याच्या अव्यः वाः प्रकारे-द्वित्वस् । चणमाते तिकाः च्यातु पः चण-भावे वाः अतः । चते विदरणादौ हेमः चणद् पः चणं यात्रादिस्हूं तं उत्पवं वा ददाति दाःक । ृमौहूर्त्तिकं गणके मेदिः ३ जले नः होमः। १ रात्रा ४ हिर द्रायाञ्च स्त्री व्यसरः ''चणदापायणपाङ्कदर्यनः'' रषः "न चणः चणदयापि वध्भ्यः'' मावः

चिपादाकर प्रव चणदां करोति होती ट। विशापरे घन्द्री "बाह्हा नार्वः चणदास् यत्र' माघः

च्यादाचर पु॰स्ती चणदायां चरित चर्-ट। निशाचरे राचमे 'सान्तिता धर्माराजेन प्रसेदः खणदाचराः" भा॰ व॰ ५५ छ॰। "सानुद्भयः प्रभुरिप खणदाचरणाम्" रष्टः। स्त्रियां जातिस्वात् ङीप। श्रीमाचरे खगादी त्रि॰ स्त्रियां डीप।

च गदान्ध्र न॰ चणदायामान्द्रम्। रातिकाणले। "मी

तोजं बेंस्व विष्यां रेणुकाञ्चापि पेषयेत्। अञ्जमूते व ता वर्त्यः चष्यदास्त्राञ्चने द्विताः'' सुन्नतः

चणद्युति स्त्री चर्णं द्युतिरस्याः । चणप्रभायां विद्युति । चण्यन न॰ चण-भावे ख्युटः। वधे इनमे स्रमरः वणनिःखास उंस्त्री॰ चणात् सङ्क्रीत् निःवासोऽस्य ।

शिशुमारे (शोधक) शब्दरत्नार्शस्त्र यां जारतितात् डीष्। चणप्रभा की चणं प्रभाऽस्याः। विद्युति चञ्चनायाम् त्रमरः चणभङ्ग प्रश्चिषात्परः अङ्गः ५ तः। सर्व्यं भावानां चिषकत्वे चणनयरत्वे। स च सर्वः १२९ शिकोस्रया।

"तल चिषकत्यं नीलादिचयानां सच्चेनानुमातव्यं यत् सत् तत् च चित्रं यथा जनधरपटलं चनवामी भाषा इति। व च यमसिदो हेतुः वर्धिकयादारित्वचच्च सत्त्वस्य नीलादिचयानां प्रत्यत्त् 'सद्त्वात् सापकसाहत्त्या व्यापव्यार्शक्तन्यायेन व्यापकक्रमाक्रमव्यारक्तावक्रमान् यन्वव्याष्ट्रतेः सिदलाञ्च । तञ्चार्धक्रियाकारित्वं क्रमा-क्रमाध्यां व्याप्तं न च क्रमाक्रमाध्यामन्यः प्रकारः समस्ति "परस्परविरधे कि न प्रकारान्तरिस्तिः । नैक-तापि विरुद्धानास्त्रिमात्रविरोधतः इति स्वायेन व्याचात-सोद्भटत्यात्। तौ च क्रमाक्रमौ स्थायनः स्काशाद्याः वर्ते मानी अर्थिकियामपि व्यावर्त्यनी चिणिकलपच एव सत्तवं व्यवस्थापयत इति सिडस्। नम्बन्न एकस्थिकिः याकारित्वं किंन सात् १ दित चेत् तद्युक्तं विकल्पाच इ-त्वात् तथा चि यर्त्तभानार्धिक्रियाकर स्वकाले स्वतीताना-गतयोः किमर्थिक्रययोः स्थायनः सामर्थ्यभक्ति ? न वा ?। बाद्ये तदोरिनराक्षरणप्रसङ्गः संबर्धस चेपाः योगात् यत् यदा यत्करणसमधं तत् तदा तत्करीत्येय यथा सामयी खकार्यं समर्थवायं भाव इति प्रसङ्गातुन मानाच । दितीयेऽपि कदापि न कुर्यात् सामर्थ्यमाला-तुनिसंतादर्धिक्रयाकारित्यस्य, यत् यदा यच्च करोति तत् तदा ततासमर्थं यथा शिवाशकतमङ्ग्रे, न चैव' वर्त्तमानार्धिक्रयाकर सकासे इत्तवर्त्ति म्रामासे अर्थिकारे बरोनीत तद्विपर्ययाञ्च। वतु क्वास्त्रहकारिलाभात् स्यायिनः अतीतानायतयोः क मेख क मचासप्रयदि दति चेत् तस्रेदं भगन् प्रष्टो ब्याचर्टा, सहकारियः किं भावस्थीपतुर्वन्ति ? न वा १। नी चेत् नापेचणीयास्ते व्य-किञ्चित्तुर्विताः तेषां तादाव्यायीगात्। उपकारकत्वराचे सोऽयसपकारः किं भावाज्ञिदाते ? न वा ?। भेदपके वागन्तक्सीय तस्य कारकालं सात् न भावसाक्षिकस्य